

bl.a., at installationer i ikke-afskrivningsberettigede bygninger også afskrives med *indtil* 4 pct. årligt af anskaffelsessummen mod den gældende bundne sats på 4 pct. årligt, jf. den gældende afskrivningslovs § 23, stk. 2. Satsen er fastsat i den foreslåede bestemmelse i § 17 og er fælles for afskrivning på bygninger og installationer efter de foreslåede bestemmelser i §§ 14 og 15.

Det foreslåede stk. 3 indeholder en bestemmelse om installationer, der både benyttes til erhvervsmæssige og private formål. Sådanne installationer afskrives særskilt og i forhold til den erhvervsmæssige benyttelse. Bestemmelsen vil for eksempel finde anvendelse for installationer, som tjener en blandet benyttet bygning, der afskrives efter den foreslåede bestemmelse i § 19, og hvor den ikke-afskrivningsberettigede del af bygningen anvendes privat. Efter gældende praksis er der fuld afskrivningsret på »blandet« benyttede installationer. Med den foreslåede bestemmelse sker der således en mindre stramning af reglerne, således at der kun kan afskrives forholdsmæssigt. Dette er imidlertid på linie med de øvrige »blandet« benyttede aktiver omfattet af lovforslaget. Installationer vedrørende blandet benyttede bygninger kan således enten være omfattet af bestemmelsen i stk. 2 eller i stk. 3.

Den foreslåede bestemmelse i stk. 4 indeholder en undtagelse fra de foreslåede bestemmelser i stk. 1 - 3. Bestemmelsen afskærer i lighed med den gældende lovs § 19, stk. 2, afskrivning på installationer i beboelsejendomme med én eller to selvstændige lejligheder, herunder en- eller to-familieshuse. Desuden bestemmes det, at ejere af ejerlejligheder, der benyttes til beboelse, ikke kan afskrive på installationer i den bygning, hvor ejerlejligheden findes. Dette er ligeledes i overensstemmelse med den gældende lovs § 19, stk. 2. Der er med den foreslåede bestemmelse ikke tilsigtet en ændring i forhold til gældende praksis for den type bygninger, der omfattes af bestemmelsen.

Det fremgår udtrykkeligt af bestemmelsen i lighed med den gældende regel, at afskrivning ikke kan foretages på de nævnte installationer i disse ejendomme. Dette medfører, at der i modsætning til bestemmelserne i stk. 1 - 3 lægges vægt på, hvor installationerne rent fysisk befinder sig.

Efter bestemmelsen i den gældende afskrivningslovs § 23, stk. 3, er der adgang til at forhøje afskrivningssatsen på 4 pct. årligt, når det må antages, at den særlige installation er udsat for en sådan fysisk forringelse, at den trods normal vedligeholdelse vil have mistet sin værdi inden 25 år efter opførelsen. Da an-

skaffelsessummen for alle installationer nu foreslås afskrevet med indtil 4 pct. årligt, vil anskaffelsessummen kunne være fuldt afskrevet i løbet af 25 år. Samtidig hermed er adgangen til hurtigere afskrivning efter den foreslåede § 17, stk. 2, justeret, således at afskrivningssatsen kan forhøjes, hvis installationen vil have mistet sin værdi senest 25 år efter opførelsen, se nærmere herom bemærkningerne til § 17.

Til § 16

Den foreslåede bestemmelse fastsætter i 1. pkt., hvornår en bygning anses for anskaffet, og fastlægger dermed i sammenhæng med den foreslåede bestemmelse i § 17, hvornår afskrivning på en bygning kan påbegyndes. Bestemmelsen svarer således indholdsmæssigt til den gældende lovs § 22, stk. 1, 3. pkt. Efter bestemmelsen er der to betingelser, der begge skal være opfyldt for, at en bygning kan anses for at være anskaffet. For det første skal bygningen være erhvervet eller opført, og for det andet skal bygningen benyttes erhvervsmæssigt. Når bygningen benyttes erhvervsmæssigt, vil den være afskrivningsberettiget efter den foreslåede bestemmelse i § 14, medmindre den er afskåret fra afskrivning efter § 14, stk. 2.

Den foreslåede bestemmelse i § 16, 2. pkt., fastsætter, at udgifter til ombygning og forbedring er afskrivningsberettiget fra og med det indkomstår, hvori udgiften er afholdt, og ombygningen eller forbedringen benyttes erhvervsmæssigt. Denne regel gælder efter forslaget dog ikke for udgifter, der fradrages efter den foreslåede bestemmelse i § 18, stk. 2. Efter denne bestemmelse foretages fradrag i det indkomstår, hvori udgiften afholdes, uanset om ombygningen eller forbedringen endnu ikke benyttes erhvervsmæssigt, se nærmere herom bemærkningerne til § 18.

Til § 17

Bestemmelsen fastsætter afskrivningssatsen for bygninger, der er afskrivningsberettigede efter den foreslåede bestemmelse i § 14 (den gældende lovs § 18), og for installationer, der er afskrivningsberettigede efter den foreslåede bestemmelse i § 15. Som følge af den nye struktur i den foreslåede bestemmelse i § 14, hvorefter der ikke længere sondres mellem litra a-bygninger og litra b-bygninger, gælder der en fælles afskrivningssats for alle de bygninger, der er afskrivningsberettigede efter den foreslåede bestemmelse i § 14. Tilsvarende gælder der samme afskrivningssats for alle typer installationer, jf. den foreslåede bestemmelse i § 15.

I den foreslåede bestemmelse fastsættes det således,